

службі зайнятості, які мали професійний досвід, 22% раніше працювали в оптовій та роздрібній торгівлі та ремонті автотранспортних засобів; 19% у сфері державного управління й оборони, обов'язкового соціального страхування; 13% – у переробній промисловості; 11% – у сільському, лісовому та рибному господарстві. Для молоді, яка звертається до державної служби зайнятості, здійснюються заходи сприяння зайнятості населення: надання інформаційних, консультаційних та профорієнтаційних послуг, створення банку вакансій та пошук підходящої роботи, сприяння в працевлаштуванні громадян, у тому числі шляхом організації підприємницької діяльності, організація професійної підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації безробітних, організація і фінансування громадських робіт, виплата допомоги по безробіттю. [2]

Виходячи з цієї інформації, ми робимо висновок, що найнижчі показники зайнятості на найвищі показники безробіття має категорія віком 15-24 роки. Це пов'язано з тим, що більшість молодих людей ще навчаються і не досягли професійних здібностей.

Щоб допомогти врегулювати проблему молодіжної незайнятості необхідно удосконалити систему нормативно-правового регулювання, створити заходи щодо забезпечення працевлаштування молоді, що засноване на чинному законодавстві України. Молодіжним організаціям, засобам масової інформації необхідно підготувати молодь до усвідомлення своєї значущості в суспільстві задля розвитку своєї країни.

Література

1. Молодіжний ринок праці в Україні: коли цифри не відображають дійсність [Текст] // Вісник «7 днів Україна». – 2016. – Випуск 146.
2. Молодь на ринку праці, аналітична записка.
<http://www.dcz.gov.ua/control/uk/statdatacatalog/list>

УДК 331.1

Білик К. В.,
студентка магістерського рівня,
ХНУ ім. В. Н. Каразіна

СУЧАСНИЙ СТАН ТА РЕГУЛЮВАННЯ МОЛОДІЖНОГО РИНКУ ПРАЦІ

Трансформація економіки України розкриває нові перспективи молоді щодо вільного вибору професії, місця проживання, характеру і місця застосування праці, ставить перед нею проблеми, пов'язані з опануванням ринкової соціально-економічної ситуації. Сучасна ситуація у сфері праці і зайнятості є дуже складною і суперечливою для української молоді. Багато молодих людей отримали нові можливості щодо самореалізації, підвищення свого життєвого рівня. Пристосовуючись до нових умов життя, вони

починають займатися бізнесом, комерцією. Однак через послаблення державного контролю за працевлаштуванням молоді, скорочення робочих місць, відсутність програм соціального захисту загострилася незахищеність молоді на ринку праці, з'явилися нові проблеми щодо її працевлаштування, реальним стало молодіжне безробіття.

Актуальність теми обумовлена тим, що молодь – головна рушійна сила сучасного світу. Вона перебуває в центрі міжнародних, соціальних, економічних і політичних подій. Завдяки високому інтелектуальному потенціалу, мобільності та гнучкості молоді люди мають можливість впливати на суспільний прогрес, визначаючи майбутнє суспільства, держави та світового співтовариства. Проблема молоді постає особливо гостро тому, що молоде покоління найменше інтегроване в соціальні зв'язки, виявляє найменше стійкості у поглядах і поведінці. Загострюється проблема молоді, зазвичай, під час кризових періодів розвитку суспільства.

Проблема працевлаштування молодих спеціалістів та роль у цьому процесі вищої школи за умов переходу до ринкових відносин є недостатньо вивченими, оскільки у недалекому минулому за умов офіційно задекларованої повної зайнятості та обов'язкового розподілу випускників вузів серед державних підприємств її немов не існувало. Вивчення означеної проблеми зосереджувалось переважно на дослідженні дедалі нових протиріч між виробничо-необхідними потребами в конкретних професійних та соціальних якостях молодих спеціалістів та недостатнім фактичним рівнем їх підготовки до здійснення відповідних функцій. Проблемна ситуація висвітлювалась у цьому випадку як невідповідність конкретних знань, навичок та вмінь запитам і потребам виробництва.

Сьогодні Україна перебуває саме на такому етапі свого розвитку, а молодь у нашій країні переживає непрості часи. Основні причини складного становища молоді пов'язані з проблемами «життєвого старту»: з рівнем матеріального забезпечення і соціальної захищеності, з можливістю здобуття освіти, початком трудової діяльності, утворенням і забезпеченням сім'ї, професійним ростом, кар'єрою. Середня заробітна плата молодих людей є майже вдвічі нижчою, ніж середня в Україні [1, с 88–89].

Сьогодні безробітна молодь – це не проста категорія з високим ризиком соціальної деградації, якій загрожує розвиток маргінальних якостей, деформація свідомості та громадських поглядів.

Молоді спеціалісти, як окрема соціальна група, з одного боку, мають певні соціальні переваги: вони, як правило, більш освічені, володіють новими професіями і технологіями, є носіями нового способу життя. З іншого боку – вони ж характеризуються наявністю у них типових загальних соціальних проблем, які пов'язані з «життєвим стартом» – отриманням освіти, початком трудової діяльності, проблемами професійного росту. Саме ця особливість молодих спеціалістів як соціальної групи спричинює їх соціальну вразливість.

Інша проблема, з якою стикаються молоді спеціалісти – це проблема взаємодії ринку праці та ринку освітніх послуг, яка є важливим та актуальним питанням сьогодення, без вирішення якого неможливе формування якісно нової робочої сили, забезпечення кваліфікованими кадрами економіки країни. Поки що маємо дисбаланс між спеціальностями навчальних закладів та спеціальностями, які справді є необхідними на ринку праці, в результаті чого – безробіття одних спеціалістів і нестача інших [3, с 293-294].

Молодіжне безробіття має великий вплив не тільки на економічну сферу життєдіяльності суспільства, а й може викликати негативні й небезпечні наслідки в соціальній сфері країни, її культурному розвитку. Наслідками таких ускладнень, які виникають в процесі працевлаштування молоді є ряд негативних наслідків, які можна поділити за певними напрямками, які тісно взаємопов'язані між собою.

Для подолання проблеми безробіття, зокрема серед молоді, державною службою зайнятості здійснюються заходи активної політики сприяння зайнятості населення: надання інформаційних, консультаційних та профорієнтаційних послуг, створення банку вакансій та пошук підходящої роботи, сприяння в працевлаштуванні громадян, у тому числі шляхом організації підприємницької діяльності, організація професійної підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації безробітних, організація і фінансування громадських робіт, виплата допомоги по безробіттю.

Також політика держави в сучасних умовах має бути спрямована на вдосконалення механізму соціального партнерства між установами професійної освіти і роботодавцями з метою підвищення привабливості та престижу робочих професій. Також при правильно виробленій відповідній політики держави вона має право впливати на динаміку ринків праці і освіти у напрямі їх конвергенції [2, с 110-111].

Література

1. Борисова Ю. В. Молодь в освітньо-професійному просторі: історико-соціологічний аналіз // Грані. – 2015. – № 2. – С. 88–89.
2. Коваль Г.В. Соціальна вразливість молодих спеціалістів на ринку праці в Україні // Наукові праці. - Том 131. Випуск 118, - с. 110-111.
3. Корчун М.О. Сучасний стан молодіжного сегменту ринку праці України // Науковий вісник НЛТУ України. – 2009. – Вип. 19.8, с. 293-294.